

ת"פ 10305/01/21 - מדינת ישראל נגד דיאא אבו שחאדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10305-01-21 מדינת ישראל נ' אבו שחאדה

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי
נגד

הנאשמים דיאא אבו שחאדה
ע"י ב"כ עו"ד גזמאוי עמיד

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 03/08/20, בשעה 12:10 או בסמוך לכך, אסף הנאשם את תושב ה"אזור", ששהה בישראל שלא כדין, ממחסום אייל, והסיע אותו עד לרח' כצלסון בגבעתיים, וזאת לשם העסקתו בעבודות גינון.
3. בין הצדדים לא נרקמה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

4. **התובעת המלומדת**, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירה על ידי הנאשם ולנסיבותיו האישיות, וביניהן גילו הצעיר והעדר עבר פלילי. התובעת עתרה למתחם עונש הולם שנע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לשנת מאסר ולמקם הנאשם בתחתית המתחם, כך שיושת עליו עונש של חודש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים, קנס משמעותי ופסילה על תנאי. **התובעת הפנתה לפסיקה**.
5. **הסנגור המלומד**, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נורמטיבי לדבריו, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי, צעיר, אב ל-2 בנות קטנות.
- הסנגור הפנה לפסיקה** ועתר להשית על הנאשם קנס ברף התחתון ומאסר על תנאי.
6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה

בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדות על הסעת שב"ח אחד, ללא אינדיקציה בטחונת.

9. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור וביטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי לביצוע מעשי טרור ופיגועים, ברי כי מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום גם אם בעקיפין, לטרור ול אלימות.

החוק מגן אף על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית. ראו לעניין זה ת"פ 481-09-16 **מדינת ישראל נ' עומר בשיר** (3.4.17) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

10. הערכים המוגנים בעבירת הסעת שב"ח בפרט, הם זכות המדינה לקבוע מי הבא בשעריה והקטנת הסיכון הביטחוני - ראו רע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל** (2011). בעניינו המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי שכן תושב ה"אזור" נכנס ארצה לשם עבודה ממש.

בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכות אזרחי המדינה לביטחון, הרי שאין הנאשם הוא יכול לדעת באופן אפרורי מהי מטרת כניסתו לארץ של אותו שוהה בלתי חוקי שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12.02.2006)).

11. חומרת עבירת הסעת השב"ח נלמדת מהענישה שהציב בצידה המחוקק, היא מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית.

12. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מבחינת פוטנציאליות הוא עצום. בנסיבות המתוארות, מסקנתי היא כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה שלפני, איננה ברף הנמוך.

13. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנהוגת, מצאתי לקבוע **מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת רכיבים כספיים ופסילת רישיון נהיגה.**

להמחשה, ברע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין. למקרא כתב האישום, במועד הרלוונטי לביצוע העבירה הסיע הנאשם במושב גאולים תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט השלום גזר על הנאש, תוך התייחסותו להודייתו וחרטתו, נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הקשה, חלופי הזמן, עברו הפלילי של הנאשם, עונש של 3 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה לתקופה של 5 חודשים שירוצו בחופף של חודשים וחצי כך שירצה הנאשם סך הכול 7 חודשים וחצי מאסר, לצד מע"ת והתחייבות. הערעורים שהוגשו לבתי המשפט המחוזי והעליון נדחו.

בע"פ (תל-אביב) 30559-04-16 **חרובי נ' מדינת ישראל** (4.7.16) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין. על פי כתב האישום המתוקן ביום 31.7.14 אסף הנאשם ברכבו, מאזור מחסום חבלה תושב זר, בהסתמך על דברי האחרון שמסר כי הוא מחזיק בהיתרים כדין, על אף שאישורים אלו כללו רק את אזור קו התפר. באותן נסיבות, השניים היו בדרכם לעבודה בבני ברק. **בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בגין**

האירוע כנע בין מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר. בית המשפט השלום גזר על הנאשם בן 33 נשוי ואב לשלושה, שעובד כעצמאי 7 שנים וביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל במהלך חייו, תוך התחשבות במצבו הרפואי, עברו הפלילי שאיננו מכביד, המלצת שירות המבחן ולקיחת האחריות המלאה, עונש של צו של"צ בהיקף של 120 שעות, לצד 4 חודשי מע"ת, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון על תנאי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ (עכו) 27939-01-16 **מדינת ישראל נ' קדח** (26/1/2016) - הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר, השווה שלא כדין בתחום מדינת ישראל. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם נמצא בכפר מנדא, כשהוא מסיע ברכבו, תושב שטחים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, וזאת לצד קנס משמעותי.** בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, התחייבות בסך 8000 ₪ וקנס בסך 4000 ₪.

בע"פ 58720-01-17 **אבנר דניאל טואיטו נ' מדינת ישראל** (22/3/2017) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע במוניתו שלושה תושבי הרשות הפלשתינאית שאין בידם אישור לשהייה בישראל כחוק. כפי גרסת הנאשם, לא ידע שאין להם אישורים מאחר ולקח אותם מאתר בנייה מסודר, הסיע אותם לבקשת חברו ולאחר ששאל את חברו אם יש להם אישורים אמר לו חברו שזה בסדר וכי הוא הסיע אותם בעבר. הנאשם הודה בכך שהיה אמור לבדוק לנוסעים את האישורים ושגה בכך שלא בדק אותם בעצמו, גם כאשר חשד שאינם בעלי היתר. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על שבועות ספורים של מאסר ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל.** בית משפט השלום הביא בחשבון את העובדה שלנאשם עבירה דומה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בגינה אף נידון למאסר, אם כי חלפו 9 שנים מאז והנאשם לא עבר עבירה נוספת מאז וכן לעובדה שרישיון הנהיגה של הנאשם משמש אותו לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, וגזר על הנאשם חודשיים מאסר אותם ירצה בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 2000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי לתקופה של שנתיים. בית המשפט המחוזי בבאר שבע, דחה את ערעורו של הנאשם אך בהסכמת הצדדים קבע כי הפסילה על תנאי שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום תחול על עבירות הסעה לפי חוק הכניסה לישראל.

בת"פ (תל אביב) 32796-11-18 **מדינת ישראל נ' אלטלאקה** (20.1.20) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי. כפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 08.11.2018, הסיע הנאשם שלא כדין ברכב תושב זר שאינו תושב ישראל ואשר אינו רשאי לשהות בה. בשים לב לכך שמצד אחד, הנאשם לא קיבל כל תמורה בעד ביצוע העבירה וכי לא נלוו לה עבירות נוספות, ולכך שלא נטען כי ההסעה הייתה מתחומי שטחי הרשות הפלסטינאית לתוך שטחי המדינה, ומצד שני, מבלי להתעלם מכך שהנאשם הסיע ברכבו תושב זר השווה בישראל שלא כדין בית המשפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות.** בית המשפט מצא לנכון לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם בעל הרשעה קודמת הכוללת מע"ת בר הפעלה וללא פתיחת תיקים נוספים, שהודה בפתח משפטו, שחסך בזמן שיפוטי ניכר, תוך התחשבות בנסיבות חייו, עונש של צו של"צ בן 300 שעות, לצד צו מבחן, חידוש מע"ת, התחייבות, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

סטיה ממתחם העונש

במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

14. כמצוות המחוקק, בסעיף 40 לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות

15. הנאשם יליד 1992, נעדר עבר פלילי וזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק.
16. הנאשם נשוי ואב ל-2 בנות קטנות.
17. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. בכך הנאשם חסך את זמנם של התביעה הכללית ושל בית המשפט.

מיקום

18. נוכח הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה והחסכון בזמן שיפוטי, הנאשם ימוקם ברף הנמוך של מתחם הענישה.
19. עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, ועל בית המשפט מוטלת חובה לבטא את חומרת העבירות בענישה קונקרטית וממשית, הלוקחת בחשבון את כלל נתוניו של הנאשם.

סוף דבר

20. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות כגון דא, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה, גם לאחר תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית. לענין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 אטיאס נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (03.10.1989):

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

21. לאחר איזון כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:
א. מאסר בן 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מהיום, יעבור כל עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.
ב. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים וזאת החל מיום 01/02/22 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
אי עמידה בשיעור משיעורי הקנס תעמיד את היתרה לפרעון מיידי.
ג. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

צו כללי למוצגים. ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.